Autor Guste Santini
Ponedjeljak, 21 Svibanj 2012 17:20

Hypo Alpe Adria banka se je u dobrim vremenima širila na istok i tako samo pratila kretanja bankarskog sustava nakon sloma tzv. socijalizma. Bezkriterijalno uvođenje tržišnog modela privređivanja, s jedne strane, glad za robama široke potrošnje, s druge strane, i potencijalno veliki profiti na „novooslobođenim tržištima“, s treće strane, bili su neodoljiv mamac financijskoj industriji. Sada kada su dobra vremena prošla vrijeme je da se „preslože karte“. Vrijednost Hypo Alpe Adrija banke procjenjuje se na 1,5 milijardi eura.

Vlasnici Hypo Alpe Adrija banke namjeravaju prodati bankovne ogranke u Austriji i Italiji, ali pravim draguljem se smatra bankovna mreža u zemljama na području bivše Jugoslavije.

Skupina šest banaka i poslovanja s leasingom u Sloveniji, Hrvatskoj, Srbiji te Bosni i Hercegovini treća je po veličini u regiji srednje i istočne Europe, s ukupno 12,5 milijardi eura vrijednom imovinom, 1,1 milijun klijenata, 255 podružnica i 4.600 zaposlenih, navode u Hypo banci. Tim dijelom Hypova poslovanja upravlja holding društvo sa sjedištem u Austriji.

Hrvatska je u krizi. Mnogi – krivo – smatraju da će najavljene investicije rješiti problem hrvatske krize. Vlada – opet krivo – smatra da će investicije u javnom ili quasi javnom sektoru dinamizirati gospodarsku aktivnost do te mjere da će hrvatsko gospodarstvo temeljem tih i takvih investicja reći zbogom ovoj gotovo dva desetljeća staroj krizi. Na ovim stranicama i časopisu „Ekonomija/Economics“ je o nastanku, razvoju i problemima krize puno napisanog pa upućujem zainteresirane čitatelje na navedene izvore. Jasno nisam samo ja pisao niti je samo u mom Časopisu pisano o problemima hrvatske gospodarske krize.

Početak gubitka gospodarskog hrvatskog suvereniteta svakao valja „vezati“ uz rasprodaju hrvatskog financijskog sustava, posebno bankarskog. Tada sam upozoravao na pogubne učinke rasprodaje nacionalnog srebra. Tada kao i sada nikako da vladajući rasprave moguće šanse/posljedice – bonuse/manuse – tadašnje politike. Moj je stav tada i sada potpuno jasan – nema oporavka hrvatskog gospodarstva bez snažne nacionalne komercijalne banke. Tada sam kao i sada smatrao da je bivša Služba društvenog knjigovodstva, sadašnja FINA, pravi hardware za uspostavu nacionalne komercijalne banke. Da je kojim slučajem imamo danas bi imperativno zahtjevao da se razmisli, jasno proaktivno, o eventualnoj kupnji Hypo Alpe Adria banke.

Obrazloženje bi ukratko glasilo: ulazak Hrvatske u EU dovodi naš izvoz u zemlje bivše Jugoslavije pod znak upita. Eventualno smanjenje izvoza u zemlje sljednice bivše države značajno će smanjiti izvoz ionako impotentnog hrvatskog gospdarstva. Kupovinom Hypo Alpe

Adria banke hrvatsko bi gospodarstvo dobilo snažnu polugu dinamizranja izvoza u te zemlje što bi imalo snažan poticaj hrvatskom gospodarstvu. Osim toga kupovinom Hypo Alpe Adria banke mogli bi postati „ambasador“ EU glede približavanja ovih zemalja EU što bi bio velik doprinos i materijalna operacionalizacija hrvatske političke i gospodarske orijentacije.

Stoga, da ne duljim, pozivam gospodu Todorića, Vlahovića, itd., da sjednu sami, potom s hrvatskom Vladom, te da rasprave koje im se šanse i mogućnosti pružaju eventualnom kupovinom Banke. Pridodamo li ovom Croatia osiguranje i HPB, te priključenje ostalih malih banaka, koje neće opstati u EU, mogli bi dobiti značajnog igrača na ovom regionalnom financijkom tržištu. Nema novaca, reći će neki. Nikada nisu bila dobra vremena. Ali u lošim vremenima se rade pravi poslovi. Pitajte i čitajte, recimo, Buffetta.